

der sig til, udtaler: „Kommissionen skal varmt anbefale, at der gjøres et alvorligt Forsøg paa at udnytte Kjøbenhavns Velgenighed som Mellemhandelsplads saa meget som muligt ved Anlægget af en Frihavn i nær Forbindelse med Havnen og i Sporforbindelse med den sjællandske Jernbane, fordi Frihavnen giver den kommercielle Verden et haandgribeligt Bevis for, at de forskjellige Myndigheder arbejde sammen for at give Kjøbenhavn den Stilling som Handelsplads, der tilkommer den, fordi Frihavnen vil vække Opmærksomhed og indgaae Tillid, og fordi den vil uddanne Mellemhandelen og gjøre denne til en Specialitet“. Altsaa, jeg mener med nogen Føie at kunne sige, at der foreligger for mig ret vigtige Udtalelser, der indeholde al Opfordring, til at gaa til et Anlæg som det, der her er Tale om.

Jeg skal endnu sige et Par Ord om et Forhold, som det ærede Medlem fremdrog meget stærkt, men som det ærede Medlem har misforstaaet i en ikke ringe Grad, i hvert Fald gjort en Opfattelse gjældende, som jeg paa ingen Maade kan være enig i. Det er Havneafgiftsspørgsmaalet, jeg vil saa senere komme til at omtale dette. I Lovforslaget her gives der Ministeren Bemyndigelse til helt eller delvis at ophæve Havneafgiften. Det vil altsaa kunne ske strax, naar Loven træder i Kraft. Den delvise Ophævelse gaar ud paa, at den kan hæves enten for Indgaaende eller for Udgaaende, og den skal helt bortfalde, naar Frihavnen i sin hele Udstrækning aabnes for Driften. Dette „naar Frihavnen i sin hele Udstrækning aabnes for Driften,“ maa selvfølgelig forstaaes saaledes, at naar Anlægene ere fuldførte — jeg forstaaer det ikke saaledes, at ethvert paatænkt Bathus skulde være særddigt, thi det følger af sig selv, at det kan man ikke forlange — og Molebygningen er færdig samt Handelshavnen anlagt, altsaa om tre Aar forhaabentlig, saa skal Havneafgiften efter det, her staar, bortfalde. Det ærede Medlem mener, at Indenrigsministeren, som handler saa vilkaarlig i Havneanliggender, kunde misbruge Stillingen saaledes, at han beholdt Havneafgiften ubehørig længe og kunde maaske faae Paaskud dertil, naar man ikke var forsigtig og satte noget Mere ind i Lovforslaget. Det behøver det ærede Medlem ikke at være bange for. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at det er en Belfærdssag at faae Havneafgiften ophævet. Jeg har ikke været enig med det ærede Medlem i, at den skulde hæves paa et tidligere Stadium, hvad det ærede Medlem har betragtet som Hovedopgaven at opnaa — jeg skal senere sige hvorfor — men jeg er nu enig med ham i, at

man skal se at faae Afgiften ophævet. Indenrigsministeren har ikke Bemyndigelse til at ophæve Havneafgiften enten helt eller delvis, men Loven af 1864 giver Indenrigsministeren Bemyndigelse til at nedsette Afgiften, og jeg skal tillade mig at sige, at hvad enten dette Forslag bliver til Noget eller ikke, vil jeg finde det rigtigt og forsvarligt at gaa til en Nedsættelse af den ene Del af Udgifterne, nemlig for Indgaaende, helt ophæve den kan jeg ikke, thi det har jeg efter Loven ingen Ret til. Altsaa, det ærede Medlem er jeg forsaavidt enig med, og det ærede Medlem behøver ikke at være bange for, at denne Bestemmelse paa nogen Maade skulde blive misbrugt.

Endvidere udtalte det ærede Medlem sig om Jernbaneanlægget og mente, at det var forsaavidt ufornødent, som man ligesaa godt kunde kjøre med Bogne ind i Frihavnen osv., og at det vil blive for dyrt at benytte Banen; selvfølgelig maa der betales Noget for at benytte denne Havnebane, men det kan jo ogsaa blive en billig Tagt. Det ærede Medlem overser der, at naar man overhovedet har foreslaaet Dampfergeanlæg ind i Frihavnen eller været betænkt paa det, vil det allerede af den Grund være aldeles nødvendigt at faae en Jernbaneforbindelse baade med Toldboden og Statsbanen. Det vilde efter min Formening ogsaa være det paa Grund af selve Havneanlægget derude, selv om man ikke gaar til Frihavnsanlægget; men nu at udelukke Jernbaneanlægget vilde være ganske urimeligt. Det er kun en Godsbane, der er paatænkt anlagt, men jeg skal dog med det Samme gjøre den Bemærkning, at en Del af dette Jernbaneanlæg vil komme til at indgaa som Led i et eventuelt større Jernbaneanlæg, hvis et saadant kommer, eller med andre Ord, dette Jernbaneanlæg, foreslaas saaledes, at Intet er præjudiceret med Hensyn til Gennemførelsen af de større Projekter, der ere foreslaaede af en Privatmand, der har gjort Begyndelsen, og senere i de store Træk have vundet en Kommissions Bifald. Det her foreslaaede vil paa to Punkter slutte sig til de store Projekter. Det ene Punkt er Godsstationen ved Østerbro, paa denne Side Østerbro — eller rettere øst for Østerbro — hvilken Station ligger saaledes, at den under Østerbro kan sættes i Forbindelse med en eventuel Personstation, som paatænkes anlagt ved Enden af Østre Anlæg. Det andet Punkt, hvor det her foreslaaede falder sammen med et senere Anlæg, vedrører Strækningen fra Strandveien til Nordbanen ved Bangegaard. Der anlægges jo Banen ogsaa paa Dobbeltspor og paa en saadan Maade, at den vil kunne ind-